

רעפ 1645-12-24 - יאסמין מצארווה נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1645-12-24

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקשת: יאסמין מצארווה
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים מ' ברנט, ש' בורנשטיין ו-ע' מיכליס) בעפ"ג 11742-03-24 מיום 03.11.2024.

בשם המבקשת:

החלטה

1. זוהי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים מ' ברנט, ש' בורנשטיין ו-ע' מיכליס) בעפ"ג 11742-03-24 מיום 03.11.2024. בגדרו של פסק הדין, התקבל ערעור המשיבה על קולת רכיב המאסר בגזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (כבוד השופטת א' אורן) בת"פ 36245-06-20 מיום 23.01.2024. זאת, במובן זה שנקבע כי המבקשת תרצה 12 חודשים מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, חלף 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות כקביעת בית משפט השלום - בגין גניבה של תכשיטים וכסף בסכום כולל של 150,000 ש"ח ממעביד (עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977), באופן המחייב ענישה ממשית ומוחשית.

בגדרי הבקשה שהוגשה היום, 01.12.2024, התבקש להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר, שמועד תחילתו מחר, 02.12.2024. לשם שלמות התמונה יובהר כי מועד זה נקבע בסמוך לאחר הקראת פסק הדין באולם בית המשפט המחוזי, ביום 03.11.2024.

2. לפי הנטען ברישא הבקשה היא "עוסקת בשאלות, האם ראוי להתערב בהחלטת בית משפט שלום, אשר ניהול ההליך התנהל בפניו, ויכול היה להתרשם באופן בלתי אמצעי מהעדים ומעדות המבקשת וקבע לבסוף בגזר דינו כי המבקשת תרצה מאסר על דרך עבודות שירות ואיזן בפיצוי כספי גבוה. שאלה

נוספת ראויה לא פחות, האם נכון להשית מאסר בפועל על המבקשת שהינה בת 51, נעדרת עבר פלילי, אשר כתב האישום ייחס לה ביצוע עבירות שבוצעו במהלך שנת 2018 [...]. עוד יתבקש בית המשפט הנכבד לבחון האם ניתוח גזר הדין של בית משפט השלום הינו שגוי. זאת ועוד, שאלה חשובה ונעוצה בבסיס הבקשה, האם במכלול נתוני ועובדות המקרה הספציפי ראוי שתגזר ענישה מחמירה וקשה של מאסר בפועל בשים לב בפיצוי המשמעותי והגבוה שהושת על המבקשת ואשר היה בו בכדי לאזן את ריצוי המאסר על דרך של עבודות שירות".

אחר דברים אלו הודגש כי "המדובר בשאלות משפטיות חשובות, הנוגעות למדיניות הנהוגה, אשר לתשובה עליהן נודעת נפקות רחבה היוצאת מגדר ענייני[ה] הקונקרטי של המבקשת". בנתון לאמור התבקש "להתערב במתחם שנקבע בבית המשפט המחוזי נוכח העובדה כי אינו תואם את הפסיקה הנהוגה ואינו תואם כלל את נסיבות המקרה דנ".

3. לאחר עיון בבקשה לרשות ערעור, ולאחר שעיינתי בתיקי בתי המשפט דלמטה באמצעות מערכת נט-המשפט, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

4. הלכה היא עמנו כי בקשה לרשות ערעור בגלגול שלישי שמורה אך למקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 2750/22 ליולקו נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (09.05.2022)) - הבקשה שבכותרת לא עומדת באמות מידה אלו; אף לא בקירוב. הבקשה נטועה בנסיבותיו של מקרה זה ועולות בה טענות ערעוריות בלבד, הנוגעות לאופן יישום הדין בעניינה של המבקשת, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה כולה (ראו למשל: רע"פ 2350/24 אריה פרידמן מבנים והשקעות בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה תמר, רמת הנגב, פסקה 6 (11.04.2024)). גם העונש שהוטל על המבקשת, על-ידי בית המשפט שלערעור, לא מצדיק רשות ערעור. כידוע, רשות לערער על חומרת העונש תינתן רק כאשר הוכח שהעונש שנגזר על המבקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנהוגת, וזאת לא נעשה בנדון דידן.

5. הבקשה נדחית בזאת.

6. המבקשת תתייצב לריצוי מאסרה בהתאם לאמור בהחלטת בית המשפט המחוזי. בהקשר אחרון זה אעיר, כפי שציינתי כבר מספר רב של פעמים, כי לא אחת מונחות לפניי שופטי בית משפט זה בקשות רשות לערער לפי סימן ד' 1 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, ב'רגע האחרון', לפעמים ממש ב'דקה התשעים'. במה שעלול להצטייר, לכאורה, כניסיון להציב את בית המשפט בפני סד זמנים שיחייב את דחיית מועד ריצוי עונשו של המבקש, כדי לדון באופן ממצה בבקשתו. אך זאת ידע כל מבקש שפועל כך - לא בנקל ידחה מועד ריצוי עונשו אך בשל הגשת בקשת רשות לערער. שהרי מדובר בחריג לכלל; ביוצא הדופן; במצב דברים שסותר האינטרס הציבורי המשמעותי התומך בריצוי מיידי של עונשים. הדברים נכונים מכוח קל וחומר ב'גלגול שלישי'. כל הפועל בדרך זו - צפוי להתבדות.

ניתנה היום, ל' חשוון תשפ"ה (01 דצמבר 2024).

חאלד כבוב
שופט